

[Jette Thomsen].

fremstødene i udland og indland flere år frem i tiden.

Jeg synes, at Ølgaardudvalget er kommet med nogle gode konklusioner på dette område. I det hele taget synes jeg, der er grund til at sige tak til det udvalg; det har gjort et godt arbejde, og det er en udmærket delrapport, der er kommet indtil videre. Jeg håber, man fra alle sider vil blive ved med at fodre dette udvalg med problemstillinger, således at det kan bearbejde dem.

Redegørelsen peger også på, hvor vigtigt det er, at primærkommuner og amtskommuner skaber bevillingsmæssige rammer til at ansætte kreds- eller amtsturistchefer, som ikke samtidig skal varetage de lokale turistinteresser. Det er en god tanke, men vi skal måske overveje at etablere disse chefstillinger i Turismens Fællesråds regi.

Nu er der nok mange, der vil sige: jamen hvor er de lokale turistforeninger henne i hele denne plan? Hvilken rolle vil de spille i fremtiden? Det er ganske vist ikke lige vores sag herinde; det er et organisatorisk spørgsmål, men tillad mig alligevel at give et bud derpå.

Se, i dag har de lokale turistforeninger ca. 60 mill. kr. til rådighed. Det er bidrag fra amter og kommuner samt kontingenter. De bliver absolut ikke overflødige, de vil få en masse at se til, men måske skal strukturen ændres en lille smule. Man må i langt større udstrækning lade være med at lade kommunegrænser virke som jerntæpper og så i stedet arbejde sammen i kredse.

Det kan også godt være, at områderne skal sælges i større kataloger, og at den lokale turistforening så mere skal tage sig af informationer om, hvordan det lokale samfund fungerer, og hvor kulturseværdighederne og fritidsfaciliteterne er. De skal iagttage og påtale, så serviceniveauet er i top. De vil jo være en absolut vigtig del af hele vort modtageapparat. De må bruge kræfter på at hjælpe turistene til rette, så han kommer igen, og det kan godt kræve et stort arbejde. Jeg vil gerne lige til slut give et lille eksempel på det:

Tænk blot på den tyske turist, der starter fra Sydtykland i sin bil med to børn på bagsædet og konen ved siden af. Børnene skændes måske efter de første 20 km hele vejen op gennem Tyskland og gennem Danmark, og familien lander så ved Vestkysten i et sommerhus. Nøglen ligger ikke hos den sted-

lige købmand, sommerhuset er ikke helt, som det var lovet, og det ligger heller ikke det lovede sted. Regner det så 14 dage i træk, ja, så skal der altså megen dansk charme til for at overbevise den familie om, at Danmark er netop deres feriemål næste år. Det kan den lokale kro ikke klare alene ved et godt måltid mad; der skal forenede kræfter til.

For som det er sagt tidligere: vi er ikke solens land, og vi er ikke de tusind søers land, vi er ikke bjergenes land, men vi kan vise, at vi er det venlige og rene land med en mængde kulturværdier, og vi kan vise, at vi ved en spredning af ferien ikke kun inviterer gæster i to sommer måneder og så selv går i byen. Det er indlysende, at en spredning af ferierne også ville give en bedre udnyttelse af kapaciteten, og det ville ikke slide nær så hårdt på miljøet. Og så er det jo også tåbeligt, at danskerne skal ud at holde ferie, når det er allerallerdyrest.

Med det billede, der nu tegner sig for mig, har turismen og vi herinde en chance for at fortsætte de gode tanker og ideer, der er til at fremme turismen. Jeg vil i hvert fald gøre mit til, at den chance ikke løber af sporet.

Svend Heiselberg (V):

Der er grund til at takke industriministeren for en omfattende turistpolitisk redegørelse. Også en tak til Ølgaardudvalget. Jeg synes, at det er et fremragende stykke arbejde, der er lavet, som der er grund til at sige tak for. Det er herved slået fast, at turisthvervet er et betydningsfuldt eksporterhverv, som fortjener den nødvendige politiske opmærksomhed, uden at vi dog skal til at foretage en politisk styring af erhvervet.

At der er blevet politisk opmærksomhed om branchen, er også kommet til udtryk ved, at flere politiske partier har udarbejdet turistpolitiske debatoplæg. Mit parti har her i foråret og med god støtte fra personer med en dybere indsigt i turisthvervet lanceret et program, og vi glæder os over, at de fleste af de punkter, Venstre har med i sit oplæg, også er med i industriministerens.

Venstre er altså indstillet på at støtte alle bestræbelser for at bevare og udvikle alle potentielle muligheder. Vi er af den opfattelse, at der skal lægges vægt på både traditionelle former for turisme såsom hvileferie og på nye former for turisme såsom ungdomstu-